

Decanus Senior Et Collegium Facultatis Theologicae in Acad. Lipsiensi :
Inter caetera eximia Dei beneficia & dona ... PP. d. 2. Mensis Novembris,
Anno repurgeratae doctrinae Evangelicae centesimo primo, qui est ab
incarnato Verbo M.DC.XVII.

Lipsiae

Phil 2° 00268/02a (001)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00013503

urn:nbn:de:urmel-8c55b84d-34eb-4173-8800-eca3a0052d382-00012718-13

Lizenz: <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>

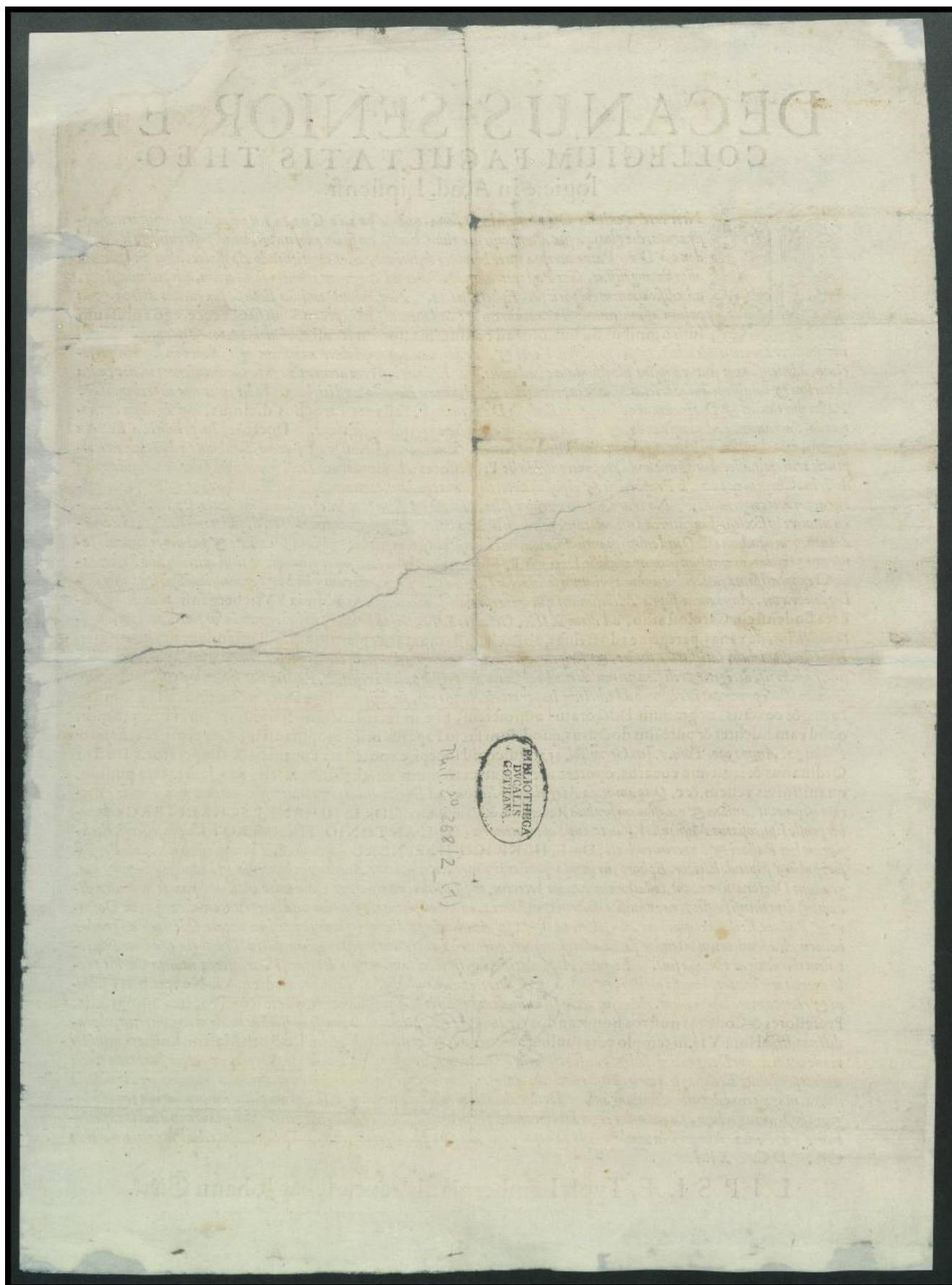

urn:nbn:de:urmel-8c55b84d-34eb-4173-8800-eca3a0052d382-00012718-13

DECANUS SENIOR ET COLLEGIUM FACULTATIS THEO- logicae in Acad. Lipsiensi.

Inter cetera eximia Dei beneficia & dona, quibus JESUS CHRISTUS Episcopus animarum nostrarum, die gloriose suae ascensionis in caelum, Ecclesiam suam exornavit, haud postremum est, quod dona à Deo Patre accepta inter homines distribuit, alios constituendo Apostolos, alios Prophetas, alios Evangelistas, alios Pastores, alios Doctores ad coagmentationem sanctorum, ad opus ministerij, ad adificationem corporis sui, Ephes. 4. 11, 12. Neque enim Dominus Ecclesiae suae curam abiecit, & in caelum assumptus caelestia tantum curat: Sed memor sanctae promissionis suae: Et ecce, ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad conformationem saeculi. Matth. 28. 20: & ipse praesentissime, invisibiliter tamen adest, & per ministros Verbi & Sacramentorum visibiliter nobiscum agit, donec in virum perfectum, ad mensuram statura ipsius plenissimam evadamus. Etsi verò, si rem accuratius expendimus, nec tot, nec tanta donorum & ministrorum varietas, qualis in primitiva Apostolorum Ecclesia conspicietur, hodie inter nos deprehenditur: Pastorum tamen & Doctorum ordo semper in Ecclesia Dei remansit, Pastores Parochos dicimus, qui Ecclesiae concionando, Sacramenta administrando, & sancta quadam disciplina regendo inserviunt. Doctores in primitiva Ecclesia ^{sanctae} vocabantur, in hanc curam incumbentes, ut ^{in primis} sanctorum verborum praescriberent, fundamētā doctrinae scripturis eruērent, pastoribusque imitanda proponerent. Hodie Professores Academicarum Doctores merito salutamus, qui capita doctrinae Christianae ex libris Prophetis & Apostolicis certa forma tradunt, commentariis utilibus illustrant, & Disputationibus accuratis confirmant. Non raro autem evenire solet, ut unus & idem propter egregias animi dotes, Pastoris & Doctoris munere in Ecclesia fungatur: ad neutrum tamē sine legitima vocatione, & publico testimonio eorū, quibus ab Ecclesia id demādatum, prouendum est. Quid enim quantumque momenti in eo situm sit, ut scilicet legitima vocatione & publico testimonio bonorum gaudeat, exemplum incomparabilis Doctoris B. Martini Lutheri satis superque monstrat; imò initium hoc Reformationis exoptatissima fuit, cuius annum primum secularem Ecclesia Christi magno cum gaudio & exultatione Spiritus hīce diebus celebravit. Anno enim supra Milleimum quingentesimum duodecimo in Academia VVitebergensi, promotore Andrea Bodenstein Carolostadio, ad diem XIX. Octobris S. Theologiae Doctor publicè renunciatus fuit, simul juramento obstrictus, ne vanas, peregrinas doctrinas, ab Ecclesia damnatas, & piarum aurium offensivas dogmatizaret. Huic sponsoni dum satisfacere studet, & scripturam sacram nocturna diurnaque manu versat, tenebras & errores regni Pontificij advertit, deregē, & religionem multis modis obscuratam pristino nitore restituit. Fatetur hoc ipsum & ad Doctoratum suum masculè provocat in responso ad edictum Imperatoris Anno 1531, sic scribens: Ego Doctor Martinus ad id sum vocatus, & coactus, ut gradum Doctoratus assumerem, ubi in sacrosanctam scripturam iuravi & promisi, quod eam fideliter & purè sim docturus, quod dum facio Papatus mihi inopinanti resistere cepit, &c. Et super Psalm 82. Anno 1530. Tom. 5. Jen. Germ. fol. 157: Quicquid incepti, ex potestate Pontificis & Imperatoris Doctor Ordinarius & legitime vocatus, oportet me usque ad extremum vitae halitum fateri, neque iam tacere possum, quantumvis vellem, &c. Quae animosa Megalandri Lutheri ad Doctoratum provocatio, quem etiam toto mundo cariorē assimavit, ansam & occasionem praeiit Reverendis & Clarissimis viris Dn. L. JOHANNI SCHREITERO & Anna-bergeni, Episcopus Misnensis VVurtz.ena Superintendenti, Dn. L. ANTONIO THÖRMERO VVeissenfelsensi, Ecclesiae eius loci Pastori & Superintendenti, Dn. L. HENRICO HÖPFNERO Lipsensi, S. Theologiae in hac Acad. Professori publ. & stipend. Elector. Ephoro, ut in ipsa Jubilaei Evangelici festivitate Academica honorum in Theologia summorum, gradum Doctoratus vocant, collationem à nobis peterent, eoque facilius impetrarent. Cum enim antehac (paucis ut multa dicamus) deprehensi fuissent, ea exquisita doctrina praestantia, ea animi pietate, & totius vitae integritate valere, quae in Doctore & Pastore Ecclesiae requiritur, non solum ad officia in Academia & Ecclesia summa legitime vocati, sed etiam ad gradus honorum Academicorum petendos facile admissi, nuperimè verò licentiā sive potestas assumendi in Theologia gradum Doctoralem illis benigne concessa fuit. Et quia, Apostolo teste, legitime certanti corona debetur, Viris hīce in militia Christi probe exercitatus honores honeste petitos, & iuste à nobis decretos, sub auspiciis SS. Triados, ad diem VI. Novembris, solenni & recepto more conferemus. Ad cuius actus solennitatem omnium ordinum Cives Academicos, Procures cumprimis, Professores & Collegas nostros honorandos peramanter & officiose invitamus: majorē in modum rogantes, ut ad praedictum diem Hora VII. in templo edis Paulinae compareant, & non solum pro fidei Doctoris Martini Lutheri ministro devotas agant Deo gratias, sed & pro felici priorū in Doctoratu successorū incremento supplicent, ac preces suas cum votis nostris pro salute Ecclesiae, purioris caelestis doctrinae ante saeculum feliciter restituta conservatione & tranquillitate Academiae nostrae, magna cum devotione conjungant. Declarabunt hac ratione egregiam in Ecclesiam pietatem, praeclarum erga Collegium nostrum affectum, singularem erga Doctores favorem, & similia officiorum genera nunquam non à nobis expectabunt. P. P. d. 2. Mensis Novembris, Anno repurgata doctrina Evangelica centesimo primo, qui est ab incarnato Verbo M. DC. XVII.

L I P S I A E, Typis Lambergianis, excudebat Johann Glück.

urn:nbn:de:urmel-8c55b84d-34eb-4173-8800-eca3a0052d382-00012718-30